

جهان‌شمس

دوشنبه ۱۰ مهر ۱۴۰۲

شمارهٔ ۳۹۷

www.fdn.ir

FARHIKHTEGANDAILY

تحلیل صحیح کنان از روسیه و غرب

آیا کنان آینده را پیش بینی کرده بود؟

سجاد عزازده

منرجم

جورج کنان، دیپلمات برجسته آمریکایی (۲۰۰۵–۱۹۰۴) که سابقهٔ سفیر واشنگتن در شوروی و یوگوسلاوی را داشت، یکی از بزرگ‌ترین متخصصان آمریکایی در حوزه شوروی و جنگ سرد محسوب می‌شد و از او به‌عنوان واضع سیاست «مهار» شوروی در دوران جنگ سرد یاد می‌شود. آندری کولسنیکوف، پژوهشگر ارشد مرکز روسیه موسسه کارنگی ایالات متحده آمریکا در مقاله‌ای با عنوان «آیا کنان آینده را پیش‌بینی کرده بود؟» که در وب‌سایت فارن‌افرز منتشر شده، به تعمیم نظرات کنان به موقعیت فعلی روسیه و مشخصاً جنگ مسکو با اوکراین پرداخته است. اگرچه این مقاله با سرگیری شدید ضدروسی نوشته شده اما گزاره بسیار مهم مطرح‌شده در آن، نقش گسترش ناتو به سمت شرق در شکل‌گیری جنگ روسیه و اوکراین است که در این مقاله از زبان کنان بیان شده و به‌عنوان مثالی برای تحقیر روسیه از سوی کشورهای غربی بیان شده است.

دیپلمات آمریکایی، جورج اف. کنان در مقاله «آمریکا و آینده روسیه» در سال ۱۹۵۱ در فارن‌افرز، نیروهای روانی قوام‌دهنده به نظام شوروی را بررسی کرد. او این‌گونه نوشت: «هیچ گروه حاکمی تمایل به اذعان به این نکته ندارد که تنها در شرایطی می‌تواند مردم خود را اداره کند که آنها را مجرم دانسته و براساس این تلقی با آنها رفتار کند. به همین دلیل همیشه این تمایل وجود دارد که ستم داخلی را با اشاره به بی‌عدالتی‌های تهدیدآمیز دنیای بیرون توجیه کنیم.»

این گزاره بینشی هوشمندانه از رژیم شوروی در سال‌های پایانی دیکتاتوری استالین ارائه می‌داد اما امروز به همان اندازه درباره پوتینیسیم متأخر نیز صادق است. کنان معتقد بود در این شرایط باید دنیای بیرون را بسپار دادرست به تصویر کشید - تا حد یک کاریکاتور. به لطف تلاش‌های ولادیمیر پوتین، نیکولای پاتروشف دبیر شورای امنیت روسیه، سرگی ناریشکین مدیر سرویس اطلاعات خارجی و دیگر «رقفا»، رژیم پوتین تصویری از غرب خلق کرده که نه‌تنها درصد د نابودی روسیه است، بلکه کانون عیاشی‌های دگرباشان جنسی و همچنین ناقض ارزش‌های سنتی به‌شمار می‌رود.

در دوران صدارت پوتین، کرملین بی‌وقفه از دنیای خارج برای توجیه سرکوب مردم خود استفاده کرده است: هر جمعه وزارت دادگستری تعداد معینی از افراد و سازمان‌ها را عوامل خارجی می‌خواند؛ همان کاری که در دوران استالین با استفاده از اصطلاح دشمنان مردم انجام می‌شد. دفتر دادستانی نیز سازمان‌های نامطلوب را شناسایی می‌کند- نهادهایی که به گفته مقامات روسیه عامل ارزش‌های غربی بوده و درنتیجه مردم روسیه را تهدید می‌کنند. یک کتاب درسی جدید دبیرستانی با موضوع تاریخ قرن بیستم و قرن بیست‌ویکم و یک کتاب درسی جدید دانشگاهی با عنوان مبانی دولت‌داری روسیه که درحقیقت تلاشی برای نظام‌مند کردن ایدئولوژی پوتینیسیم هستند، غرب را به‌عنوان یک دشمن تاریخی ابدی به تصویر می‌کشند. اما پوتین با را از رابگرد توصیف‌شده توسط کنان نیز فراتر برده و از بی‌عدالتی ادعایی غرب برای توجیه یک جنگ تمام‌عیار استفاده می‌کند. در جهان‌بینی تحریف‌شده رژیم او، هیچ تفاوتی بین هیتلری‌هایی که در سال ۱۹۲۱ به اتحاد جماهیر شوروی حمله کردند و نازی‌های خیالی در اوکراین وجود ندارد که ظاهراً ابزار قدرت‌های غربی و در تلاش برای نابودی روسیه هستند. استدلال‌هایی هم که در این میان باید طور طبیعی به ذهن‌خطور کند - درحالی‌که غرب در روسیه تعدادی کارخانه ساخته، به شکوفایی اقتصاد این کشور کمک کرده، سرمایه‌گذاری‌های هنگفتی انجام داده، از مصالح ساختمانی گرفته تا دارو به روسیه صادر و آغوش روسیه را به روی دنیا باز کرده، چرا باید درپی تخریب روسیه باشد- برای بخش شست‌وشوی مغزی داده شده جمعیت، کارآمد نیست.

کنان از عملیات نظامی ویژه پوتین چه برداشتی داشت؟ آیا او چنین جنگی را پیش‌بینی می‌کرد؟ تفکر کنان درباره رژیم کنونی از نظر ایدئولوژیک و تاریخی هرچه باشد، تحلیل‌های او از روسیه امروز به‌اندازه گذشته مهم است و برای درک آنچه در ادبیات وام‌گرفته‌شده از خود وی منابع رفتار پوتین نامیده می‌شود، ارزش دارد. برای ادراک نحوه تحلیل مفروض کنان از پوتین، ابتدا باید به این نکته توجه داشت که تصویری به‌عنوان معمار رابرهرد مهار و جنگ سرد کاملاًدقیق نیست. البته او با دقت بین مردم شوروی و حاکمان آنها تمایز قائل شده بود و به علاوه در تلگرام طولانی معروف خود که در فوریه ۱۹۴۶ از مسکو به واشنگتن ارسال شده بود، به‌وضوح توانست منشأ دشمنی شوروی با غرب را شناسایی کند. استروب تالیوت، دانشمند علوم سیاسی و کارمند سابق وزارت امور خارجه در کتاب «دست روسیه» می‌نویسد: «مفهوم مهار کنان درپی کشاندن روسیه و غرب به بن‌بستی بی‌پایان نبود، بلکه درپی این مهم بود که به روس‌ها فرصت پشت سر گذاشتن

شورویایی بودن داده شود.» مدل مهار کنان هم محتاطانه و عمل‌گرا بود؛ رویکرد او همچنین در مناظره‌های اصلی دیگری هم منعکس شد که در آنها شرکت داشت.

مطابق باکتاب دیگری از تالیوت به نام «استاد بازی: پل نیتز و صلح هسته‌ای»، کنان در سال ۱۹۴۴ هنگام بازگشت به ایالات متحده، دیداری اتفاقی در قطار با نیتز متخصص دفاعی آینده و استراتژیست جنگ سرد داشت. در اولین رویارویی این دو فرد که تأثیر قابل‌توجهی بر روند سیاست خارجی ایالات متحده در سال‌های آتی داشتند، درباره آینده جهان توافق داشتند: پس از پایان جنگ، هیچ رابطه‌ای با استالین به‌عنوان متحد وجود نخواهد داشت. برعکس جهان غرب متوجه خواهد شد که اتحاد جماهیر شوروی بزرگ‌ترین دشمن آن به‌شمار می‌رود. بااین‌حال تفکر آنها در سال‌های بعد از یکدیگر فاصله گرفت؛ نیتزه معتقد بود که ایالات متحده باید قدرت نظامی خود را افزایش دهد تا با اتحاد جماهیر شوروی برابری کند. از سوی دیگر کنان اصرار داشت که تنها راه اجتناب از فاجعه توافق دو ایرقدرت درباره اقدامات مربوط به کنترل تسلیحات است. دیدگاه کنان در آن زمان طرفدار چندان گسترده‌ای نداشت. دین آچسون که در سال ۱۹۴۹ وزارت امور خارجه ایالات متحده را برعهده گرفت، هم موضع نیتزه بود: «چگونه می‌توان یک دشمن پارانوئید را متقاعد کرد که با قدرت الگو خلع سلاح شود؟» باوجود این‌کنان حتی در اواخر دوران تصدی استالین هم به خوشبختنداری شوروی ایمان داشت. او بر این باور نبود که دیکتاتور شوروی شروع به جنگ خواهد کرد و تقسیم اروپا به حوزه‌های آتلانتیکی و استالینی پس از جنگ جهانی دوم را اجتناب‌ناپذیر می‌دانست. همان‌طور که روزنامه‌نگاری به نام دیوید هالپرستام، «بهترین و درخشان‌ترین» نوشته است، کنان معتقد بود که مقامات حوزه امنیت ملی درباره «نیات شوروی در اروپای غربی و نقش ناتو در متوقف کردن آن اغراق کرده‌اند.» نادیده گرفتن استدلال‌های کنان برای ایالات متحده، در ویتنام گران تمام شد؛ مقطع دیگری که بررسی آن به روشن ساختن موضع او کمک می‌کند. در سال ۱۹۵۰ کنان طی یادداشتی به آچسون اظهار داشت که دخالت ایالات متحده در منطقه هندوچین نتیجه خوبی نخواهد داشت. وی معتقد بود که تهدیدات مطرح‌شده درباره به‌هم خوردن توازن قدرت ایالات متحده و شوروی در صورت به قدرت رسیدن کمونیست‌ها در ویتنام آلوده به اغراق بود و کمونیسم فقط ظاهر قضیه بود؛ نیروهای ملی‌گرا که درحال قدرت گرفتن در این کشور بودند بسیار مهم‌تر و تأثیرگذارتر بودند. کنان بر این باور بود که «بسیاری از این نیروها [ملی‌گرایان] خارج از کنترل ما بودند و با تلاش شوروی کنترل آنها نمی‌توانستیم ایشان را متاثر سازیم؛ بلکه ممکن بود آنها را علیه خودمان بشورانیم.»

او در یادداشت خود به آچسون نوشت: «ما خود را در موقعیت تضمین تهددی به فرانسوی‌ها قرار می‌دهیم که در آن نه آنها، نه ما و نه هر دوی ما با هم نمی‌توانیم برنده شویم. اما هشدار او نادیده گرفته شد؛ ایالات متحده در دهه ۱۹۵۰ نیمه اول دهه ۱۹۶۰ به‌طور فزاینده‌ای در هندوچین گرفتار شد و درنهایت در جنگ بیهوده‌ای در ویتنام جایگزین فرانسوی‌ها شد؛ دقیقاً همان اتفاقی که پیش‌بینی کرده بود. وی در تحلیلش ثابت‌قدم بود و در سال ۱۹۶۳ در مصاحبه‌ای با مجله لُوک گفت: «ما باید آماده باشیم که با خود شیطان هم صحبت کنیم؛ [البته] اگر او آتقدّر [بخش‌های وسیعی] از دنیا را کنترل کند که ارزش آن را داشته باشد.» در سال ۱۹۷۸، او به مجله نیویورک‌تایمز گفت: «فکر نمی‌کنم روس‌ها قصد گسترش قدرت خود با جنگ را داشته باشند.» البته در این‌گزاره منظور کنان یک دیگری مستقیم بین دو ایرقدرت بود، زیرا شوروی همان‌طور که او می‌دانست، آماده استفاده از زور برای حفظ و گسترش منطقه نفوذ خود بود - با کاربست منطق «چگونه از دست ندادن» این یا آن قلمرو. بلافاصله هم جنگ نیابتی با غرب در افغانستان آغاز شد. (شایان ذکر است که براساس اسناد پنتاگون، شورای امنیت ملی ایالات متحده هم در سال ۱۹۵۵ به همین ترتیب استدلال کرد و خطر «از دست دادن هندوچین و تقدیم آن به کمونیسم» را مطرح کرد.)

غرب در برابر خود

تحلیل کنان از روسیه حتی پس از جنگ سرد نیز تغییر نیافت و تا مذاکرات دهه ۱۹۹۰ بین رئیس‌جمهور ایالات متحده بیل کلینتون و رئیس‌جمهور روسیه بوریس یلتسین بر سر گسترش ناتو ادامه یافت. کلینتون بین تمایل اتمام شوروی سابق برای بربرورداری از تکیه‌گاهی قابل‌اعتماد در غرب درصورت بازگشت روسیه به وضعیت دیکتاتوری و بیم نخبگان حاکم بر مسکو - به ویژه اصلاح‌طلبان اطراف یلتسین - از اینکه پیشروی ناتو به شرق باعث ایجاد احساسات ضدغربی در روسیه و تضعیف شهرت یلتسین در داخل شود، درحال مانور بود. تالیوت که در آن زمان معاون وزیر امور خارجه آمریکا بود، نقل کرده است که آناتولی چوبایس- که در آن زمان رئیس دولت ریاست جمهوری یلتسین بود - در

سال ۱۹۹۷ به‌گسترش ناتو اعتراض کرده و آن را «توهین به منافع امنیتی روسیه، رای عدم اعتماد به اصلاحات روسیه، وبالی بر گردن دولت یلتسین و ناسازگار با ایده مشارکت خواند.»

در فوریه آن سال، کنان که در آن زمان ۹۲ ساله بود در مقاله‌ای در نیویورک‌تایمز با عنوان «یک خطای سرنوشت‌ساز» استدلال‌های خود را که منعکس‌کننده عقاید گروه یلتسین بود، اظهار داشت. او نوشت: «توسعه ناتو سرنوشت‌سازترین خطای سیاست آمریکا در کل دوران پس از جنگ سرد خواهد بود… می‌توان انتظار داشت که چنین تصمیمی باعث شعله‌ور شدن گرایش‌های ملی‌گرایانه، ضدغربی و نظامی‌گرایانه در افکار روسیه شود. به‌علاوه تأثیر نامطلوب این اقدام بر توسعه دموکراسی روسیه، بازگشت فضای جنگ سرد به روابط ما بین شرق و غرب و سوق سیاست خارجی روسیه به سمتی که قطعاً موردپسند ما نیست، روشن است.»

کنان درک درستی از بیم لیبرال‌های روسی داشت. مثلاًکافی است تنها به سخنان یگور گیدار، معمار اصلاحات بازار در روسیه که نمی‌توان او را به احساسات ضدغربی متمم کرد، بنگرید. گیدار در آوریل ۱۹۹۹ و در بازگشت از یک تور اروپایی که شامل بازدید از صربستان هم بود، اظهار داشت که بمباران یوگسلاوی از سوی ناتو احساسات ضدآمریکایی را در روسیه برانگیخته است؛ احساساتی که دست ناسیونالیست‌های رادیکال را تقویت کرد و روسیه را به‌طور عینی را به سمت انزواگرایی، بیگانه‌هراسی، و جنگ سرد جدید سوق داد. به‌سختی می‌توان گفت که در این بحث حق با چه کسی بود و آیا واقعا پیوند منطقی بین اقدامات غرب در اواخر دهه ۱۹۹۰ و جنگ ویرانگری که پوتین متعاقباً در اوکراین به راه انداخت وجود دارد یا خیر. البته پوتین به دنبال این بوده است که در میان عوامل دیگر به گسترش ناتو به سمت شرق هم اشاره کند اما کنان و گیدار در تشخیص درستی این موضوع که از اواخر دهه ۱۹۹۰، و حتی در دوران یلتسین احساسات ضدغربی در روسیه محسوس بود درست عمل کردند. سوال بزرگ‌تر این است که آیا استدلال‌های کنان به امروز نیز مربوط است یا خیر. البته در زمانی که کنان درحال نوشتن بود یلتسین، و نه پوتین مسئولیت دولت را برعهده داشت و این دو شخصیت‌های بسیار متفاوتی از یکدیگر هستند. همچنین برای کنان مفروض بود که از یک حاکم مستبد می‌توان انتظار رفتار عقلانی داشت اما در ساکن فعلی کاخ کرملین خبری از عقلانیت نیست. درواقع بعید است که کنان توانسته باشد بخداد ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ را درک کند. منطق او بر این فرض استوار بود که روسیه توسط مردی اداره خواهد شد که دیدگاهی مقید و عمل‌گرایانه از نظام و رویدادهای جهانی دارد، یعنی شخصی مانند پوتین قبل از سخنرانی سال ۲۰۰۷ در کنفرانس امنیتی منیخ که در آن برای اولین بار و در برابر مقامات ارشد بهت‌زده غربی آشکارا برنامه خود را برای جدا کردن روسیه از غرب، تشریح کرد. اما در مقاله ۱۹۹۷ نیویورک‌تایمز این پیش‌بینی هم شده بود که ممکن است روند مسائل چرخشی مشکل‌زا به خود بگیرد. کنان خاطرنشان ساخته بود که درنتیجه گسترش ناتو، روس‌ها به این نتیجه خواهند رسید که پرستیز (که همواره بالاترین جایگاه را در ذهن آنها داشته است) و منافع امنیتی‌شان تحت تأثیر قرار گرفته است. نگاه به گذشته ما را به این نتیجه می‌رساند که کنان در اهمیت مساله ناتو برای مردم عادی روسیه اغراق کرده است، اما مطمئناً ناتو یکی از مشغله‌های اصلی نخبگانی بود که سه سال بعد در مسکو به قدرت رسیدند.

بعد از دولت

بخش زیادی از فلسفه سیاسی کنان در دو مقاله مهم او در فارن افرز منابع رفتار شوروی که در سال ۱۹۴۷ منتشر شد و آمریکا و آینده روسیه که چهار سال بعد به زیور طبع آراسته شد خلاصه شده است. هر دو این مقالات دارای ارزش توضیحی درباره اقدامات پوتین و ایدئولوژی ساختگی تاریخی او هستند اما شاید بهترین تلخیص نتیجه‌گیری‌های کنان درباره روسیه - یعنی همان ایده‌هایی که ابتدا در تلگرام طولانی او بیان شد و بعداً در دو مقاله فوق‌الذکر اصلاح شد - اثر کوتاهی است که کنان یک دهه بعد و در سال ۱۹۶۰ منتشر کرد: سیاست خارجی شوروی ۱۹۴۱–۱۹۱۷

کنان در این نوشته از مشکلات خودساخته مرتبط با ماهیت رژیم شوروی که انگیزه غالب آنها نیز حفظ قدرت بود، نوشت: «پیش‌داشتهای ایدئولوژیک شوروی علیه غرب، ظلم‌های آن در داخل، حس بدگمانی و ناامنی سنتی روسی در برابر جهان خارج و بیش از همه پرورش اسطوره وجود یک محیط خارجی متخاصم توسط دولت برای نیل به اهداف داخلی - سیاسی همه عناصری است که در سیاست‌های پوتین به چشم می‌خورد.» کنان در ادامه به توصیف منطق راهمای مستبدان روسی با کلماتی می‌پردازد که امروزه به همان اندازه ۶۰ سال قبل، صادق است. او می‌نویسد: [حاکمان روسیه] برای توجیه دیکتاتوری که احساس می‌کردند، بدون آن نمی‌توانند

خود را در قدرت حفظ کنند، تردیدی در خصمانه‌تر و تهدیدآمیزتر نشان دادن جهان از واقعیت و رفتار مطابق این تصور نداشتند.» او در مقاله «منابع رفتار شوروی» اظهار داشت که رهبران شوروی، با بهره‌گیری از تکنیک‌های مدرن مربوط به هنر استبداد، مساله اطاعت را حل کرده‌اند. این اتفاق به آنها اجازه داد تا اقدامات خارجی خصمانه خود را بدون محدودیت حفظ کنند؛ به‌طوری‌که روس‌ها مشتاقانه منتظر یک دولل با مدت نامحدود هستند. همچنین در این مقاله بود که کنان معروف‌ترین جمله نه‌تنها در سیاست خارجی ایالات متحده بلکه در تمام سیاست خارجی را بیان کرد: «عنصر اصلی هر سیاست ایالات متحده در قبال اتحاد جماهیر شوروی باید مهار طولانی‌مدت و صبورانه اما محکم و هوشیار گرایش‌های توسعه‌طلبانه باشد.»

با این‌حال آنچه ممکن است مهم‌تر باشد این است که کنان در مقاله «آمریکا و آینده روسیه»، به آینده روسیه پس از مهار نگاه می‌کند و به‌ما یادآوری می‌کند که تمامیت‌گرایی یک پدیده ملی نیست و هر کشوری می‌تواند در برابر آن تسلیم شود و همیشه زمینه‌هایی وجود خواهد داشت که دولت‌های توتالیتر با استفاده از آنها بتوانند خود را با احساسات و آرمان‌های ملی معرفی کنند. او تأکید کرد که عظمت مردم روسیه را نباید فراموش کرد و خوانندگان غربی باید تراژدی روسیه را تا حدی تراژدی خود ما و مردم روسیه را نیز رفقای ما در نبرد سخت طولانی برای یک نظام همزیستی شادتر بشری ببینند.

روسیه و آینده آمریکا

کنان در مطالب خود که در سال ۱۹۵۱ نوشته، در انتظار دولتی در روسیه است که برخلاف دولتی که امروزه می‌شناسیم، در روابط خود با سایر دولت‌ها و مردمان متساهل، اجتماعی و صریح باشد. او آتقدّر زنده ماند تا شکل‌گیری این نوع دولت را در دوران میخائیل گورباچف و یلتسین دید؛ بنابراین نمی‌توان گفت که دموکراسی هرگز در روسیه با نگرفته است. این کشور مسیری دشوار و دراماتیک و پر از برخورد‌های روزرو و عقب‌نشینی‌های دردناک را طی کرده بود اما پس از این مرحله و در حوالی مرگ کنان در سال ۲۰۰۵، شروع به بازگشت به یک مدل توتالیتر کرد. کنان بر این نکته واقف بود که مدل غربی دموکراسی باید برای بقیه جهان جذاب باشد. او در سال ۱۹۴۶ و در پایان تلگرام طولانی خود نوشت که ما باید تصویری بسیار مثبت و سازنده‌تر از جهانی که دوست داریم ببینیم، برای کشورهای دیگر تدوین و ارائه کنیم. او همچنین هشدار داد که بزرگ‌ترین خطری که می‌تواند ما مواجه به مساله کمونیسم شوروی گریبانگیر ما شود، این است که به خودمان اجازه دهیم مانند کسانی شویم که با آنها مبارزه می‌کنیم.

تا اوایل دهه ۱۹۹۰، دموکراسی به سبک غربی به‌عنوان نوعی ایده‌آل برای بسیاری از روس‌ها مطرح بود. با این حال از حدود سال ۱۹۹۴، آنها علاقه فزاینده‌ای به ساختارهای پدانه از خود نشان دادند. نظرسنجی سال ۱۹۹۴ مرکز لوادا هم نشان داد که ۳۹ درصد از روس‌ها طرفدار مدل قدیمی شوروی هستند و فقط ۲۸ درصد آنها در پی حکومت دموکراتیکند. این شکاف از آن زمان بیشتر شده است. در جدیدترین نظرسنجی انجام‌شده درباره این موضوع هم که توسط مرکز لوادا درست چند ماه قبل از تهاجم تمام‌عیار روسیه به اوکراین انجام شد نیمی از پاسخ‌دهندگان مدل سیاسی شوروی را ترجیح دادند و بیش از ۶۰ درصد هم حامی اقتصاد برتانه‌ریزی‌شده شوروی بودند. البته در عین‌اینکه روس‌ها از سیاست لیبرال‌دمکراتیک غرب ناامید شده بودند اما حکومت‌داری نوع پوتین هم دیگر برای آنها جذاب به نظر نمی‌رسید زیرا هر دو مدل توسط تنها کمتر از ۲۰ درصد پاسخ‌دهندگان انتخاب شده بودند. آنها شروع به جست‌وجوی ایده‌آل در گذشته خود کرده‌اند و اکنون تعداد کمتری از آنها خود را بخشی از اروپا می‌دانند (میزان افراد موافق این جمله که «روسیه یک کشور اروپایی نیست» از تنها ۳۶ درصد در سال ۲۰۰۸ به ۶۴ درصد در سال ۲۰۲۱ افزایش یافت.

در ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ پوتین در حرکتی سریع هر مدل جایگزین ممکن برای روسیه را کنار زد. او درعین‌حال شروع به جست‌وجوی آینده‌ای روشن در گذشته‌ای کرد و عظمت تاریخی ازدست‌رفته روسیه را ستود و آن را در مقابل غرب قرار داد. از آن زمان، روس‌های معمولی - آنهایی که از کشور فرار کرده‌اند، کسانی که برای شرکت در جنگ بسیج شده‌اند، کسانی که بهانه‌هایی برای توجیه آغاز جنگ یافته‌اند و کسانی که از داخل کشور در برابر پوتین مقاومت می‌کنند - عمدتاً صرفاً در تلاش برای زنده ماندن بوده‌اند؛ اما آنها باید یک روز، برای بار دوم، روند طولانی خلاص کردن کشورشان از شر تمامیت‌خواهی را آغاز کنند. همه در غرب با این موضع کنان که توتالیتریسم در روسیه «تراژدی خود ما» نیز است، موافق نیستند اما حقیقت آن است که شاید او در برخی موارد اشتباه کرده است اما در این زمینه تقریباً به‌طورقطع به‌یقین درست گفته است.

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان در نظر دارد محل بوفه دانشجویی خود را از طریق مزایده عمومی برای مدت یک سال به اشخاص واجد شرایط واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مزایده و کسب اطلاعات بیشتر به آدرس اینترنتی **www.iau.kashan.ac.ir** مراجعه نمایند و حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز کاری از تاریخ چاپ آگهی اسناد مربوطه را به‌صورت حضوری تحویل دبیرخانه دانشگاه یا از طریق پست پیشتاز به آدرس: کاشان بلوار قطب رواندی خیابان استادان کد پستی: ۸۷۱۵۹۹۸۱۵ ارسال نمایند. جهت شرکت در مزایده واریز مبلغ ۱/۵۰۰/۰۰۰ ریال بابت خرید اسناد و مبلغ ۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال بابت تضمین شرکت در مزایده به شماره حساب ۰۱۰۶۳۵۳۰۸۷۰۰۴ به نام دانشگاه آزاد اسلامی کاشان یا ارائه ضمانتنامه بانکی معادل آن با اعتبار دوماهه الزامی است. هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد و دانشگاه در رد یا قبول هر یک یا تمامی پیشنهاده‌ها مختار است. تلفن سایر اطلاعات: داخلی ۰۹۱۳۲۳۱۳۹۴۹ - ۰۳۱-۵۵۵۸۹۴۸۱ -۷۲۳

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی کاشان

آگهی مزایده عمومی

دستگاه مزایده‌گذار: دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس به استناد مجوز شماره ۱۴۰۲/۸/۲۵۵۱۱ مورخه ۱۴۰۲/۰۶/۲۹ موضوع مزایده: اجاره محل انتشارات دانشجویی مهلت مراجعه برای کسب اطلاع از شرایط مزایده و دریافت اسناد: تا ۱۰ روز کاری پس از تاریخ چاپ آگهی مزایده.
بابت دریافت اسناد حضوریا به آدرس ذیل مراجعه فرمایید: تهران، بزرگراه فتح، کیلومتر۲؛ انتهای بلوار شهید کلهر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، ساختمان ولایت، طبقه دوم، معاونت دانشجویی و فرهنگی. تلفن: ۴۹۸۹۶۰۰۰ داخلی ۷۲۰۵.

مهلت ارائه پاکات: تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۷/۲۳
مدارک مورد نیاز در زمان تحویل پاکات: فیش واریزی خرید اسناد مزایده به مبلغ ۳،۰۰۰،۰۰۰ ریال به حساب جاری سبیا به شماره ۰۱۰۵۵۱۷۸۱۰۰۴ و شناسه واریز ۰۱۷۸۱۰۰۴۴ بانک ملی شعبه مصلی شهر قدس کد ۲۶۰۲ به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، اصل کارت ملی و معرفی‌نامه جهت تحویل پاکات مزایده.
محل تحویل پاکات مزایده: تهران، بزرگراه فتح، کیلومتر۲؛ انتهای بلوار شهید کلهر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، اداره حراست.
دانشگاه در رد یا قبول یک یا همه پیشنهادات مختار و پرداخت هزینه آگهی بر عهده برنده مزایده است.

پاکت‌های خارج از موعد مقرر به هیچ‌عنوان تحویل گرفته نخواهد شد.

تاریخ درج آگهی: ۱۴۰۲/۰۷/۱۰	فروش اسناد از تاریخ: ۱۴۰۲/۰۷/۱۰	تحویل اسناد: ۱۴۰۲/۰۷/۲۳
----------------------------	---------------------------------	-------------------------

دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

آگهی مزایده عمومی

دستگاه مزایده‌گذار: دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس به استناد مجوز شماره ۱۴۰۲/۸/۲۵۵۱۱ مورخه ۱۴۰۲/۰۶/۲۸ موضوع مزایده: اجاره محل سلف سرویس (آشپزخانه) مهلت مراجعه برای کسب اطلاع از شرایط مزایده و دریافت اسناد: تا ۱۰ روز کاری پس از تاریخ چاپ آگهی مزایده.
بابت دریافت اسناد حضوریا به آدرس ذیل مراجعه فرمایید: تهران، بزرگراه فتح، کیلومتر۲؛ انتهای بلوار شهید کلهر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، ساختمان ولایت، طبقه دوم، معاونت دانشجویی و فرهنگی. تلفن: ۴۹۸۹۶۰۰۰ داخلی ۷۲۰۵.

مهلت ارائه پاکات: تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۷/۲۳
مدارک مورد نیاز در زمان تحویل پاکات: فیش واریزی خرید اسناد مزایده به مبلغ ۳،۰۰۰،۰۰۰ ریال به حساب جاری سبیا به شماره ۰۱۰۵۵۱۷۸۱۰۰۴ و شناسه واریز ۰۱۷۸۱۰۰۴۴ بانک ملی شعبه مصلی شهر قدس کد ۲۶۰۲ به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، اصل کارت ملی و معرفی‌نامه جهت تحویل پاکات مزایده.
محل تحویل پاکات مزایده: تهران، بزرگراه فتح، کیلومتر۲؛ انتهای بلوار شهید کلهر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، اداره حراست.
دانشگاه در رد یا قبول یک یا همه پیشنهادات مختار و پرداخت هزینه آگهی بر عهده برنده مزایده است.

پاکت‌های خارج از موعد مقرر به هیچ‌عنوان تحویل نخواهد شد.

تاریخ درج آگهی: ۱۴۰۲/۰۷/۱۰	فروش اسناد از تاریخ: ۱۴۰۲/۰۷/۱۰	تحویل اسناد: ۱۴۰۲/۰۷/۲۳
----------------------------	---------------------------------	-------------------------

دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس